

Arrest

nr. 67 891 van 4 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 juni 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-M. CHRISTOFFELS loco advocaat J. CHRISTOFFELS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Kirkuk (Centraal-Irak). U zou geboren zijn in 1985, ongehuwd zijn en nooit politiek actief zijn geweest. U zou uw secundaire en universitaire studies (College van Literatuur, afdeling Engels) in Erbil (Noord-Irak) hebben gevolgd. In deze periode zou u bij een tante in Erbil hebben verbleven. Tijdens de vakantieperiode en op vrije dagen zou u bij uw ouders in Kirkuk hebben verbleven. Begin 2007 zou u in Kirkuk beginnen werken zijn als tolk (Arabisch-Engels) voor een Amerikaanse organisatie die zich bezighield met handelsbelangen. U verklaarde dat deze organisatie een afdeling had in een militair

kamp in Kirkuk en u er een kantoor had. In deze periode zou u nog student zijn geweest in Erbil, maar u verklaarde ongeveer tweewekelijks voor uw werk naar Kirkuk te zijn gegaan. In 2008 zou u afgestudeerd zijn aan de universiteit van Erbil. Na uw studies zou u in het ouderlijk huis in Hurriya in Kirkuk gaan wonen zijn, waar u tot aan uw vertrek uit Irak in november 2010 zou hebben verbleven. U zou uw werk als tolk voor de Amerikaanse organisatie hebben voortgezet. U verklaarde Amerikanen naar militaire kampen in en buiten de stad Kirkuk te hebben vergezeld. Ook zou u vaak schriftelijke vertalingen hebben gedaan, die u vervolgens via de computer naar de organisatie doorstuurde. Tengevolge uw werk als tolk in Kirkuk zou u problemen hebben gekregen met terroristen. Op 1 september 2010 zou u een dreigbrief hebben ontvangen. Na deze gebeurtenis zou u uw werk voor de Amerikanen hebben stopgezet en zijn ondergedoken. U zou een klacht hebben ingediend bij de politie, maar dit zonder resultaat. Op 4 oktober 2010 zou u Kirkuk hebben verlaten en via Turkije naar België zijn gekomen. U zou 7 november 2010 in België zijn aangekomen. De volgende dag, op 8 november 2010, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische overheid. Uw ouders zouden na uw vertrek uit Hurriya zijn vertrokken en zich bij familie (o.m. in de wijk Rahim Awa in Kirkuk) schuilhouden.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw asielaanvraag uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neerlegde. Na authenticatie werd evenwel door de Federale Politie vastgesteld dat de door u neergelegde documenten vervalste stukken betreffen. De informatie waarop het Commissariaat-generaal (CGVS) zich hiervoor baseert, bevindt zich in het administratief dossier. Het neerleggen van valse identiteitsdocumenten doet het CGVS besluiten dat u de Belgische autoriteiten doelbewust heeft trachten te misleiden om zodoende een verblijfsstatus te worden toegekend. Dit doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw asielaanvraag en ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat er zeer ernstige twijfels rijzen aangaande uw verklaringen afkomstig te zijn van Kirkuk in Centraal-Irak. Zo is uw kennis van de stad Kirkuk en de wijk Hurriya waar u zou hebben gewoond uitermate gering.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw verklaring als zouden de wijken Hurriya en Azadi in Kirkuk éénzelfde wijk zijn, niet overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p.3). De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier. Dat u zich wat dergelijk aspect betreft vergist, mag zeer ernstig verbazen indien u werkelijk in deze stad opgroeide.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u gevraagd werd de omliggende wijken van de wijk Hurriya op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Toen hiernaar gevraagd werd zei u dat wel informatie kan geven over Erbil omdat u er lange tijd gestudeerd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Dat u over uw eigen stad evenwel geen informatie kon verschaffen, is uitermate merkwaardig en doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen ooit in deze wijk te hebben verbleven. Uw verklaring als zou u niet veel buiten uw wijk zijn gekomen omdat uw vader niet graag had dat u met andere mensen contact had, is allerm minst overtuigend. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u meer dan drie jaar in Kirkuk als tolk werkzaam was en u zich aldus regelmatig in deze stad diende te verplaatsen (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6 en p.12).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u bijzonder weinig informatie kon verschaffen over de weg die u nam om van Kirkuk naar Erbil (Hawler) te gaan, waar u zou hebben gestudeerd. U raakte niet verder dan te zeggen dan u via Altun Kopri en Perde passeerde. Andere informatie over deze weg (andere steden of plaatsen die langs deze weg liggen) verklaarde u te zijn vergeten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Dit is niet ernstig. U verklaarde dat de bus uit Erbil aankwam in Rahim Awa (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U situeerde Rahim Awa voorts in het hart van de stad Kirkuk (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dit strookt totaal niet met de werkelijkheid: uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt immers dat Rahim Awa zich niet in het centrum, maar in het noordwesten van de stad bevindt en in de buurt van de grote baan ligt die van Kirkuk naar Erbil loopt. Verder dient in dit verband te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd of de wijk Rahim Awa zich al dan niet aan dezelfde kant van de rivier 'Khasa' bevindt als de wijk Hurriya (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Van iemand die beweert regelmatig tussen de steden Erbil en Kirkuk te hebben gependeld, kan verwacht worden dat hij in detail de wegbeschrijving tussen Erbil en Kirkuk kan toelichten en de ligging van de wijk Rahim Awa correct kan situeren. Temeer en bij uitstek daar uit uw verklaringen blijkt dat u in Rahim Awa familie heeft wonen (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Verder strookt uw verklaring als zou er zich slechts één brug over de rivier Khasa bevinden allerm minst met de werkelijkheid (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is weinig waarschijnlijk dat iemand die verklaarde van Kirkuk afkomstig te zijn en zich voor zijn werk als tolk in Kirkuk diende te verplaatsen, niet zou hebben gemerkt dat er over de rivier Khasa meerdere bruggen lopen.

Voorts slaagde u er niet in één wijk bij naam te noemen die zich aan de andere kant van de Khasa ten opzichte van Hurriya bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Ook dit mag zeer ernstig verbazen. Verder bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat er in Kirkuk een groot voetbalstadion of olympisch stadion is, maar moest u het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd de ligging ervan te situeren (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dat u als beweerde inwoner van de wijk Hurriya niet op de hoogte bent van het feit dat er zich in de wijk Shorja, die zich overigens naast de wijk Hurriya bevindt, een olympisch stadion is, is uitermate vreemd en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in Kirkuk te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.11). In dit verband dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaring als zou Shorja in de buurt liggen van Hawija (een gemeente buiten Kirkuk) niet strookt met de werkelijkheid (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier. Voorts verklaarde u dat de wijk Hurriya onder het Baath-regime (tot 2003) een overwegend Koerdische wijk was (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Deze verklaring stemt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Ook dit is wederom hoogst merkwaardig.

Bovengaande opmerkingen roepen ernstige twijfels op bij uw bewering uit Kirkuk afkomstig te zijn. De door u neergelegde kopie van een voedselrantsoenkaart van Kirkuk en enkele enveloppen waarmee u wenst aan te tonen dat uw documenten u vanuit Kirkuk werden verstuurd, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Documenten moeten immers gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen wat hier niet het geval is. Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis over Kirkuk, namelijk als zou u tijdens uw studies in Erbil (Noord-Irak) hebben verbleven, is hiervoor geen afdoende verklaring (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zeer lang in Kirkuk leefde en u tijdens de vakanties naar Kirkuk terugkeerde (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat u de laatste twee jaar voor uw vertrek steeds in het ouderlijke huis in de wijk Hurriya in Kirkuk heeft gewoond en bijna drie jaar (begin 2007 tot september 2010) in Kirkuk als tolk werkzaam was (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Rekening houdend met bovenstaande kan een minimum aan kennis van de stad verwacht worden.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u ook over uw werk als tolk in Kirkuk uitermate vaag bleef. U verklaarde dat de organisatie waarvoor u als tolk zou hebben gewerkt een kantoor had in een militair kamp in Kirkuk (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U zou in desbetreffend kamp een kantoor hebben gehad. Dient echter te worden opgemerkt dat u de naam van het kamp niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Ook de naam van de directeur van de organisatie door wie u was tewerkgesteld kende u niet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Evenmin slaagde u erin te antwoorden toen u werd gevraagd hoeveel tolken deze organisatie in Kirkuk in dienst had (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Alsook moest u het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd voorbeelden te geven van personen of organisaties waarvoor u in Kirkuk heeft getolkt (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaarde dat u zich moest concentreren op het werk en deze informatie reeds bent vergeten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Dit is niet ernstig. Alsook kon u geen informatie verschaffen over de weg die u nam van uw huis in Hurriya tot aan het kamp waar u een kantoor had (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U verklaarde dat u instructies kreeg van het werk om over de ligging van het kamp geen informatie te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Hoewel tijdens het interview werd gewezen op de confidentialiteit van uw verklaringen en het belang om informatie over uw route van uw huis naar uw werk toe te lichten, weigerde u te antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p.1 en p.14). Bovenstaande vaagheden aangaande uw werk in Kirkuk doen bij het CGVS verder twijfels rijzen aangaande uw afkomst uit Kirkuk.

Voor wat betreft de door u neergelegde documenten aangaande uw werk als tolk (badge en een certificaat van uw werk) dient te worden opgemerkt dat deze niets wijzigen aan bovenstaande vaststelling. Documenten moeten immers gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen wat hier niet het geval is. Bovendien dient te worden opgemerkt dat er op uw badge een opmerkelijke fout staat. De vervaldatum ('expires') op uw badge is september 2007 en de datum van aflevering ('issue date') is 1 september 2011. Dit is in het licht van bovenstaande opmerkingen op z'n minst bevreemdend te noemen en roept wederom twijfels op aangaande uw geloofwaardigheid. Voor wat betreft het door u neergelegde attest van uw werk als tolk, dient verder te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd wat bedoeld wordt met 'Pro Network' waarnaar op het attest wordt verwezen (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Ook dit is opmerkelijk. Tot slot dient in dit verband te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd welke het mailadres is van de organisatie waarvoor u als tolk werkzaam was (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Dat u deze vraag niet kan beantwoorden is uitermate merkwaardig gezien u meestal uw vertalingen via de computer zou hebben doorgestuurd (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit Kirkuk, noch aan uw bewering in Kirkuk als tolk werkzaam te zijn geweest. Hierdoor kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas dat zich immers volledig in Kirkuk afspeelt.

De door u neergelegde documenten aangaande uw problemen in Kirkuk (met name een dreigbrief en een proces-verbaal) wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie.

Omwille van bovenstaande elementen, waaruit blijkt dat zowel uw herkomst als uw beroep niet geloofwaardig zijn, wordt u zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming geweigerd. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Dohuk, Erbil en Suleymania), waar u een aantal jaar heeft gestudeerd, geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het door u neergelegde universitair diploma (in het Koerdisch en in het Engels) tenslotte wijzigt niets aan bovenstaande appreciatie. Het bevestigt dat u aan de universiteit van Erbil heeft gestudeerd, wat hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste middelonderdeel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst erop dat hij een dreigbrief van terroristen ontvangen heeft en dat zijn ouders zijn moeten onderduiken. Zo hij terugkeert naar zijn land van oorsprong, zal dit gevaar opleveren.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Aan verzoeker werd blijkens de bestreden beslissing de status van vluchteling geweigerd omdat (i) werd vastgesteld dat de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs die werden bijgebracht niet authentiek zijn; (ii) verzoeker, zijn voorgehouden profiel mede in aanmerking genomen, een gebrekkige kennis heeft aangaande de stad Kirkuk, zodat niet aangenomen kan worden dat hij afkomstig is uit Kirkuk in Centraal-Irak; (iii) geen geloof kon gehecht worden aan zijn bewering in Kirkuk als tolk werkzaam te zijn geweest. Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, aangezien geen poging wordt ondernomen om deze te weerleggen, door de Raad tot de zijne gemaakt. Verzoekers verwijzing naar een dreigbrief en het beweemde onderduiken van zijn ouders kan zijn teloorgedane geloofwaardigheid niet herstellen.

Verzoeker verklaarde tevens ter terechtzitting dat hij tijdens het gehoor op het CGVS vele vragen kreeg over Kirkuk terwijl hij het merendeel van zijn leven in Hawlir (Erbil) doorbracht. Aldus kan niet ingezien worden waarom verzoeker, van wie aangenomen moet worden dat hij omwille van zijn jarenlange verblijf in Erbil (Noord-Irak) daar vele sociale relaties heeft, zich daar overeenkomstig artikel 48/5, § 3

van de vreemdelingenwet, niet zou kunnen vestigen teneinde aan de beweerde bedreigingen te ontkomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. In een tweede middelonderdeel voert verzoeker, onder verwijzing naar artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, aan dat hij blijkens het feitenrelaas vrees heeft voor onmenselijke behandeling.

3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verweerder wordt door de Raad bijgetreden waar hij erop wijst dat de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Erbil dat in Noord-Irak is gelegen. Dit klemte des te meer daar verzoeker ter terechtzitting verklaarde dat hij het merendeel van zijn leven in Hawlir (Erbil) doorbracht.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) bestaat. Zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier, is de situatie in Noord-Irak op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS